

31 Ιανουαρίου 2022

Άγιος Γρηγόριος: Ας μη ρίχνουμε σε βέβηλες ακοές εκείνα που δεν πρέπει να «βγαίνουν έξω»!

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)





Άγιος Γρηγόριος Θεολόγος.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Άγιος Γρηγόριος Θεολόγος, Λόγος Θεολογικός πρώτος: Προς Ευνομιανούς

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=332267>

5. Μη, φίλοι και αδελφοί· (εγώ σας ονομάζω ακόμη αδελφούς, παρ' ότι σεις δεν έχετε πλέον αδελφικήν σχέσιν μαζί μας!) μη σκεπτώμεθα έτσι!

Μη τρέχωμεν σαν τα θερμόαιμα και ασυγκράτητα άλογα έξω από την νύσσαν [η στήλη γύρω από την οποία έστρεφαν τα άλογα στον ιππόδρομο για να επιστρέψουν στην αφετηρία], αφού ερρίξαμεν κάτω την λογικήν που πρέπει να είναι ο καβαλάρης μας και απεπτύσαμεν την ευλάβειαν που μας κρατάει μεν από το λαιμό,

αλλά διά το καλόν μας!

Να φιλοσοφούμε μέσα στα ιδικά μας πλαίσια!
Μη οδηγούμεθα αιχμάλωτοι εις την Αίγυπτον!
Μη συρώμεθα δέσμιοι εις τους Ασσυρίους!

Μη άδωμεν την «ωδήν Κυρίου επί γης αλλοτρίας», δηλ. εις κάθε ακοήν, ιδικήν μας και ξένην, εχθρικήν ή φιλικήν, καλοδιάθετη ή κακοδιάθετη απέναντί μας, που παρακολουθεί με

πολλήν προσοχήν τα ιδικά μας και θα ήθελε η σπίθα των δυστυχιών μας να μεταβληθή σε φλόγα και διά τούτο την «εξάπτει και την αναρριπίζει [αναζωπυρώνει] και χωρίς κανείς να το αντιληφθή με τα φυσήματα την κάνει να σηκώνεται μέχρι τον ουρανό, και την κάνει πιο ψηλή ακόμη και από την βαβυλωνιακή φλόγα που κατέφλεγε ό,τι ήταν γύρω της.

Επειδή λοιπόν δεν έχουν την δύναμιν που πρέπει εις τα δόγματά τους, την «κυνηγούν» στα ιδικά μας ασθενή σημεία. Και δι' αυτό ορμούν και αυτοί στα ιδικά μας ατυχήματα ή αμαρτήματα -όπως και αν τα ονομάσωμε το ίδιο είναι- σαν τις μύγες στα τραύματα!

Αλλά ας μη αδιαφορούμε ημείς πια άλλο διά τους εαυτούς μας!
Χωρίς όμως και να παραθεωρήσωμεν [παραβλέψουμε] την κοσμιότητα που πρέπει να μας διακρίνη στα ζητήματα αυτά!

Και, αν δεν επιτύχωμε να σταματήσωμε την εχθρότητα, τουλάχιστον ας συμφωνήσωμε μεταξύ μας να συζητούμε μυστικώς τα μυστικά και αγίως τα άγια.

Δηλαδή ας μη ρίχνωμε εις ακοάς βεβήλους εκείνα που δεν πρέπει να «βγαίνουν έξω»!

Ας μη γινώμεθα αφορμή ημείς οι ίδιοι να θεωρούνται τελικά πιο αξιοσέβαστοι αυτοί που προσκυνούν τα δαιμόνια και υπηρετούν μύθους αισχρούς και έργα αισχρά!

[Μη ξεχνάμε, ότι] αυτοί πιο εύκολα θα έδιδαν στους αμήτους το αίμα τους παρά μερικές λέξεις!

Ας το καταλάβωμε λοιπόν: Όπως υπάρχει κοσμιότης στο ντύσιμο, στο φαγητό, στο γέλιο, στο περπάτημα, έτσι υπάρχει και μια κοσμιότης στη συζήτησι, αλλά και στη σιωπή!

Και αυτή είναι δι' ημάς τόσο πιο πολύ αναγκαία, όσο ημείς παράλληλα προς τις άλλες προσηγορίες, δηλ. δυνάμεις (ιδιότητες) του Θεού, τον τιμάμε και ως Λόγον.

Ας διέπωνται λοιπόν ακόμη και αι φιλονεικίαι μας από κανόνας (ευπρεπείας).

6. Διατί να ακούη ο κακοδιάθετος ακροατής των λόγων μας (τους θεολογικούς μας όρους): γέννησις Θεού, κτίσις, Θεός εξ ουκ όντων, τομή, διαίρεσις, ανάλυσις;

Διατί να βάζωμεν δικαστάς μας τους κατηγορούς μας;

Διατί να δίδωμεν εις τους εχθρούς μας ημείς τα ξίφη;

Πώς, με τι σκέψεις, φαντάζεσαι, θα δεχθή τον λόγον γύρω από τα θέματα αυτά εκείνος που εγκωμιάζει τις μοιχείες και παιδοφθορές (των Θεών) και προσκυνεί τα πάθη (τους) και δι' αυτό δεν μπορεί ούτε να διανοηθή κάτι το υπέρ το σώμα, αυτός που χθες και προχθές ακόμη ώρισε (νέους) θεούς διά τον εαυτόν του και μάλιστα γνωστούς διά τα αίσχιστα;

Όχι υλιστικά;

Όχι αισχρά;

Όχι χωρίς να καταλαβαίνη τίποτε;

Όχι όπως έχει μέχρι τώρα συνηθίσει;

Δεν θα κάμη την ιδικήν σου θεολογίαν συνήγορον των ιδικών του θεών και παθών;

Διότι, αν ημείς οι ίδιοι επηρεαζώμεθα από τας λέξεις αυτάς πόσον μάλλον ποτέ δεν θα κατορθώσωμεν να πείσωμεν εκείνους να αντιμετωπίσουν με φιλοσοφημένο τρόπο τα ιδικά μας!

Αφού λοιπόν από μόνοι τους επινοούν πράγματα άσχημα για μας, πώς είναι δυνατόν ποτέ να μη εκμεταλλευθούν αυτά που τους προσφέρωμεν;

Αυτά μας κάνει ο μεταξύ μας πόλεμος!

Αυτά μας κάνουν αυτοί που μάχονται... υπέρ του Λόγου περισσότερο από όσο αρέσει εις τον Λόγον, και παθαίνουν το ίδιον με τους τρελούς, που βάζουν φωτιά στο σπίτι τους, ή σφάζουν τα παιδιά τους, ή σπρώχνουν εδώ και εκεί τους γονείς τους, επειδή τους νομίζουν ξένους.

Συνεχίζεται

Από τα Άπαντα των Αγίων Πατέρων. Γρηγορίου του Θεολόγου, τόμος 1, Αθήναι 1976. Μετάφραση Αρχιμανδρίτη Μελετίου Καλαμαρά (μετέπειτα Μητροπολίτη Νικοπόλεως και Πρεβέζης).

<https://bit.ly/3Hhs0bZ>